

stadigvæk beholder den samme Grundskat, hvorimod man paa Frederiksberg foretager en Forhøjelse, er det klart, at en saadan nødvendigvis bliver baaret af den lille Kreds af Indbyggere, og de Grundejere, og det vilde være en stor Uretfærdighed ikke at skride til den Fiksering, her foreslaas.

Det er af foregaaende Talere blevet hævdet, at fremtidig skulde Kommunens Indtægter i højere Grad hvile paa den personlige Indkomstskat. Det interesserer mig virkelig at høre dette anført som en Indvending af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) og ligelædes af det ærede Medlem, som nylig talte (Kejser-Nielsen); thi det kan jo ikke nægtes, at Grundskatten er en indirekte Skat. (*Borbjerg*: Nej). Jo, den er en indirekte Skat; den er i alt Fald ikke en direkte Skat af den Art som den personlige Skat; den har mere den indirekte Skats Karakter. Men Hensynet til, at man i Fremtiden skal have større Indtægter, synes jeg ikke spiller nogen Rolle her. Naar man har indført Grundskatten, Ejendomsskatten, har det jo sine særlige Aarsager, bl. a. den, at en Kommune har en Række Indtægter til at fyldestgøre, kan man sige, Grundskatbudgettets Fornødenheder; Grundskatten er i Virkeligheden bestemt til Dækning af ganske bestemte Udgifter, som staar i Forbindelse med de faste Ejendomme, saaledes til Veje, til Kloakker og Belysning. Jeg skal om et Øjeblik nævne et Par Tal, der giver Oplysning i saa Henseende. En Fiksering af Grundskatten vil jo paa ingen Maade kunne hemme Frederiksberg Kommunes, specielt Landdistrikternes, Udvikling. Til disses Udvikling hører ganske vist Anlæg af Veje, Kloakker o. s. v.; men i Kraft af den bestaaende Lovgivning har Kommunen Ret til at paalægge de tilstødende Grundejere saadanne Udgifter, ligesom den med samme Hjemmel kan lægge en væsentlig Del af Udgifterne til Forandring af Veje, f. Eks. Asfaltering, over paa de direkte interesserede Grundejere. Maa jeg med Hensyn til Værdistigningsskatten sige, at jeg som Frederiksborgenser beder Frederiksberg Kommune forskaanet for at være det Felt, hvor man anstiller den Slags Eksperimenter. Lad, naar det skal være, de Kommuner, som ønsker det, forsøge. Den Værdistigning, de frederiksborgske Ejendomme har opnaaet i de sidste 40 Aar, skyldes ikke i nogen nævneværdig Grad

Foranstaltninger af Kommunen ved Hjælp af Skatterne. Aarsagen til den er hovedsagelig følgende: For det første den Udvikling, der er foregaaet i den store Hovedstad, dernæst Anlæg af Veje og Kloakker — men saadanne er særskilt betalte af Lodsejerne. Endvidere naturligvis Sporvejs- og Belysningsanlæg; men undersøger man Budgettet f. Eks. for 1912—13, vil man se, at Belysningen af Gaderne er anslaaet til ca. 14,500 Kr. efter Fradrag af det private Elektricitetsværks og Gasværkets Koncessionsafgift. Man kan altsaa ikke sige, at Kommunen paa dette Omraade har Udgifter, som bidrager til Forøgelsen af Ejendommenes Værdi. Det budgetteres, at Elektricitetsværket vil give et Overskud af 584,000 Kr.; herfra maa ganske vist drages Beløbet til Forrentning og Amortisation af Anlægskapitalen — hvor stort det er, har jeg ikke paa rede Haand, men dette Beløb giver i hvert Fald Plads for et meget stort Overskud til Kommunen, og hvad Sporvejene angaar, har de jo hidtil givet Kommunen en overordentlig god Indtægt. Det er altsaa ikke Ofre af Kommunen, som bevirker, at Ejendommenes Værdi er stigende.

Med Hensyn til de bebyggede Grunde har de neppe gennemgaaende opnaaet nogen Værdiforøgelse i den sidste halve Snes Aar, i alt Fald ikke efter det sidste Skattepaalæg for nogle Aar siden, og den fremtidige Stigning af de bebyggede Grundes Værdi vil, det tyder Erfaringerne paa, følges af en Nedgang af Bygningernes Værdi — bortset naturligvis fra den Stigning, som i det hele taget fremkommer som Følge af Konjunkturer. Det er vel ikke den Slags Værdistigning, som skal beskattes, thi Tanken med Værdistigningsskatten er jo, at det, som Ejendommene vinder ved Statens eller Kommunens Foranstaltninger, skal Staten og Kommunen have Del i. En saadan Betragtning vil man imidlertid ikke kunne lægge til Grund for Kravet om en Værdistigningsskat paa Frederiksberg.

Jeg maa altsaa anse Lovforslaget for overmaade vel motiveret først og fremmest og afgørende derved, at det vilde være ganske urimeligt at opretholde de bestaaende Forhold paa Frederiksberg, naar København, der ligger uden omkring, har faste Ejendomsskatter. Det forekommer mig, at man ikke vil kunne motivere Opretholdelsen deraf, og jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.